

geboorte onschuld nieuw

We worden geboren
in onschuld.
Het nieuwe kan van start gaan.

Geboorte.

Incarnatie:

het Goddelijke vuur,
de Goddelijke vonk,
daalt neer
in het water
van de moederschoot.

Met Kerstmis vieren we de geboorte van Jezus.
De geboorte van de persoon Jezus,
maar ook de geboorte van de Christus in ons.

Op kerstdag vieren we geboorte.
Met Nieuwjaar vieren we
“de geboorte” van het nieuwe jaar,
een nieuw jaar gaat van start.
Wat vieren we op 28 december,
de feestdag van de onschuldige kinderen?

We vieren niet.
Meer nog,
van de onschuldige kinderen
hebben we onnozele kinderen gemaakt.
Onnozel betekende oorspronkelijke onschuldig,
maar we hebben er idioot van gemaakt.

Wie heeft de onschuldige kinderen,
en de onschuld op zich, verkracht?
Wat steekt hier achter?

Wie ziet onschuld – alsook eenvoud –
als grote vijand?
Ons verstand,
gekoppeld aan het ego en aan dualiteit.

Er zijn twee grote “lijnen”:

1. onschuld – eenvoud – heelheid –
wijsheid – vertrouwen – hier en nu.
2. verstand – denken – dualiteit – ego –
slimheid – sluwheid – bangheid –
verleden en toekomst.

De eerste lijn
is de lijn van de één:
eenheid, heelheid, eenvoud.

De tweede lijn is de lijn van de twee:
tweevoud, dualiteit, gespletenheid.
Het verstand kan niet overweg met één,
het kan alleen overweg met twee,
voor en tegen, links en rechts, enzovoort.
Het verstand – niet te verwarren
met onze hogere intelligentie –
werkt volgens het als-dan-principe.
Dit maakt van ons een soort machine.

De eerste lijn is toegankelijk
via de taal van het hart,
de tweede
via de taal van het hoofd.

De eerste lijn kent de tweede,
maar de tweede kent de eerste niet.
Verstand, gekoppeld aan het ego,
weet niet wat onschuld en eenvoud is.
Het voelt dat het iets niet kent,
dat het geen volledige heer en meester is.
Hierdoor voelt het zich onzeker,
en het valt aan.
Het verkracht onschuld
en maakt er onnozel, idioot, van.

Wanneer we niet waakzaam zijn
overspoelt het ego, samen met het verstand,
het hart.
Dan zijn we slaaf van ons verstand.
Weg onschuld, weg eenvoud.

Eckhart Tolle schrijft:

De toestand van identificatie
met het verstand is een ernstige storing.
Het is een vorm van waanzin.
Bijna iedereen lijdt in bepaalde mate
aan deze ziekte.

Let wel, het verstand is er nodig,
het maakt deel uit van het Goddelijk Plan.
Fout is dat we ons vereenzelvigen met ons verstand.
Het is noodzakelijk dat we
– via het verstand – naar buiten gaan,
de wijde wereld intrekken en verkennen,
om dan te ontdekken dat we verloren zijn,
verloren zoon of dochter.

We worden geboren in onschuld.
Daarna komt de kindertijd: alles stroomt van zelf.

Rond de puberteit
verlaten we het vertrouwde nest,
we verlaten de eenheid en de onschuld
en stappen de wijde wereld in.

Er zijn meerdere gelijklopende cycli
van geboorte, kindertijd, puberteit,
volwassenheid, terugkeer:

- één mensenleven
- al onze mensenlevens samen
- de evolutie
van de mensheid in zijn geheel

Wij evolueren niet alleen in één leven,
maar ook in al onze levens samen.

Ook hier is er een punt
waar we ons verliezen in de wereld,
de stroom valt stil.

Wanneer we dit beseffen,
dan is het tijd om terug te keren.
Uiteindelijk – na een heel lange weg –
keren we terug naar de onschuld.

Jezus zegt:

Ik verzeker jullie,
wie het koninkrijk van God
niet aanneemt als een kind,
komt er beslist niet in.
(Marcus 10:15; Lucas 18:17)

Ook de mensheid in zijn geheel evolueert.
Vandaag zijn we aangekomen
bij het beruchte jaar 2012.

We staan op een keerpunt,
de mensheid in zijn geheel

– en vooral de Westerse wereld –
is verloren gelopen.
De stroom is gestokt.
Via het verstand komen we er niet uit!

Tijd om terug te keren.
Hoe keren we terug?
Naar waar keren we terug?
Wat hebben we verlaten?

Wat we verlaten hebben?
De lijn van de onschuld en de eenvoud.
Wie op deze lijn staat
hoeft niets te vrezen,
ook niet in 2012.

De andere lijn
is de lijn van het verstand.
Dit is ook de lijn van "de bange blanke man"
en "de bange blanke vrouw".
Wat zegt die lijn?
"In 2012 vergaat de wereld.
En dan zijn we allemaal dood."

Voor we het nieuwe jaar starten,
misschien toch eens stilstaan bij
28 december, de onschuldige kinderen.
Niet echt tijd om te vieren,
maar gewoon eens stilstaan.
Stilte hoort trouwens ook
bij de eerste lijn.
Even stilstaan bij:

- het verstand heeft de onschuld verkracht.
- De eenvoud kent het verstand,
maar het verstand kent de eenvoud niet.

- één reikt tot in het oneindige,
twee is begrensd.
- "God is thuis, wij zijn het
die naar buiten zijn gegaan"
(Meister Eckhart)

Jezus heeft gezegd:

Dat hij die zoekt
niet ophoude met zoeken
tot hij gevonden heeft
en als hij gevonden zal hebben
zal hij verbijsterd zijn
en verbijsterd zijnde
zal hij in verwondering opgaan
en hij zal heersen over het Al.
(Evangelie van Thomas, logion 2)

De weg van zoeken naar onze bron
is niet via ons verstand,
maar via eenvoud en onschuld.

Om te eindigen vullen we lijn één verder aan:
Onschuld, eenvoud, ...
Liefde, vrede, vreugde, stilte, ...

25 december
28 december
1 januari 2012

Rogier rogier@delantaarn.be
www.delantaarn.be/rd/nr.php?nr=7853